

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio IV. De Necessitate & Autoritate Conciliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

VII.

Majorum institutionibus contraire, & Sanctorum Patrum Decreta convellere, quid aliud est quam vinculum Societatis CHRISTI abrumpere, & usurpatæ præsumptionis licentiâ totius Ecclesiæ Statum dissipare; C. 4. *Concil. TOLET. XII. Anno 681.*

VIII.

Frequens Generalium est &c. . . . *Cod. de Conciliorum autoritate. num. 8.*

IX.

Non dubium est, Sanctissimi Patres, quod optima Conciliorum adjutoria ruenti mundo subveniunt, si officiosis, quæ corrigenda sunt, studiis, peragantur. Ideo oportet, ut, quia ore Salvatoris Nostri Domini sal terræ esse probamini, per quos salvationis obtineat lucrum, per quos regenerationis percipit sacramentum; ut diligentia definitionis vestræ ab omni emendata contagio, & ab infirmitatis peste sit liberata, & bonorum omnium proventibus gratiosa: ERVIGIUS REX, *Præf. Conc. TOLET. XII. . . . 681.*

X.

Ex quo, renovato Conciliorum Provincialium usu, certissimum est Christianam Rempubliam uberimos salutis fructus esse percepturam, & quoniam natura & ratione ipsa ducimur, ut in rebus gravioribus deliberandis aliorum Consilia exquiramus: vel quod cautior deliberatio est, si ad nostrum iudicium multorum sententia accesserit, vel quia apud illos, quibus consulere maxime cupimus, majorem auctoritatem & pondus habet consultatio, in quam plures consenserint. Hujus in Ecclesia instituti autor CHRISTUS Dominus Magistrique Apostoli, Christi promissione, Apostoli exemplo. *Sanctus CAROL. in Concilio Provinciali I. CONC. Tom. XV. p. 243.*

XI.

Cum certo certius sit, quod Deus propter orationum instantiam, jejuniorum observantiam & Eleemosynarum largitionem, maxime sua beneficia elargitur, & si quolibet tempore sit pietatis operibus indulgendum, ferventiùs tamen hæc fieri debent tempore Conciliorum, quo scilicet tempore nos oportet quælibet Dei beneficia gratiam & misericordiam, & in agendis directionem instantiùs & devotiùs implorare omnes & singuli ad Concilium Provinciale convocati, per tres dies antè jam sessionem, plus solito orationibus & Eleemosynis insistentes debeant jejuna. *Concil. RAVENNENS. III. Cap. ibid. Anno 1314.*

In omnibus Academiis in quibus utriusque Juris studia instituta sunt, Jus Canonicum publicè prælegatur. *Concilium BITUR. Tom. XXIX. Cap. 3. Anno 1584.*

XII.

Salus Ecclesiæ, terror hostium ejus, & fidei Catholicæ stabilimentum sunt Synodi, quas etiam rectissime nervos Ecclesiæ dixerimus: neglectis ergò Synodis non aliter Ecclesiasticus ordo defluit, quam si humanum corpus nervis solvatur: *Concilium COLON. II. Anno 1547. de Synodorum celebratione n. I.*

XIII.

Veterem Ecclesiæ consuetudinem insequentem, quam Apostoli nobis reliquerunt, & Sancti Patres, quasi per manus traditam, retinuerunt, quoties in fide Christiana dubiæ quæstiones orirentur, aut alioqui ancipiti malo Ecclesiæ periclitaretur, mox Synodum convocarent, & dubias quæstiones ex Scripturis Sanctis, juxtà Sanctorum Patrum communem consensum & receptam Ecclesiæ auctoritatem *Concilium MOGUNT. præf. Anno 1549. circa med.*

SECTIO IV.

De NECESSITATE & AUTORITATE Conciliorum.

I.

SPIRITUS Sancti testatur præsentiam congregationis Sacerdotum; verum est enim quod legimus, quia nec potest veritas mentiri, cujus in Evangelio ista sententia est; ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi & ego sum in medio eorum. Quod cum ita sit, si nec huic tam brevi numero Spiritus Sanctus deest, quantò magis eum tunc interesse credimus, quando in unum convenit tanta turba Sacerdotum: *Epistola CÆLEST. in Synod. Ephes.*

II.

Sanctum namque est pro debita sibi veneratione Concilium, in quo utriusque nunc Apostolorum frequentissima illius quam legimus, Congregationis aspicienda reverentia est: nunquam his defuit magister, quem receperant prædicandum; adfuit his semper Dominus & Magister: sed nec docentes à suo Doctore deserti sunt unquam: docebat ille qui miserat, docebat qui in Apostolis dixerat quid docerent; docebat qui in Apostolis suis se confirmat audiri. Hæc ad omnes in commune Domini Sacerdotes mandata prædicationis cura pervenit: *Epistol. CÆLEST. ad Synod. Ephes.*

III.

Secundum Sanctorum Patrum Canones Spiritu Dei conditos & totius mundi reverentia consecratos, Metropolitanos singularum Provinciarum Episcopos, quibus ex delegatione nostra fraternitatis suæ cura prætenditur, jus traditæ sibi antiquitatis dignitatis intemeratum habere decernimus; ita ut à regulis præstitutis, nulla aut negligentia, aut præsumptione discedant: *LEO. Epistola XII. Cap. 2.*

IV.

Quoniam religiosus Sancto Spiritu congregante conventus hortatur, ut quæcumque pro Disciplina Ecclesiasticâ necessaria, curâ diligentiore tractemus: *HILARUS in Conc. Roman. Anno 461.*

Hæc quæ à nobis divina inspiratione tractata vel finita sunt, quisquis exceperit aut implere, quod

quod absit, adversa persuasione neglexerit, quasi divinorum mandatorum transgressor, reum se fraternitatis Concilio futurum esse cognoscat. *Concilium LUGDUN. Cap. 6. Anno 517. Concilium AUREL. II. §. 33. Cap. 21.*

Sicut Sancti Evangelii quatuor Libros, sic quatuor Concilia suscipere & venerari me fateor; Nicanum, in quo adversum Arrii dogma destruitur; Constantinopolitanum quoque, in quo Eunomii & Macedonii error vincitur; Ephesinum etiam primum, in quo Nestorii impietas judicatur; Calcedonenſe verò, in quo Eutichis Dioscorique pravitas reprobatur, tota devotione complector, integerrima approbatione custodio: quia in his, velut in quadrato lapide, sanctæ fidei structura confurgit, & cujuslibet vitæ atque actionis norma consistit. Quisquis eorum soliditatem non tenet, etiamsi lapis esse cernitur, tamen extra ædificium jacet: GREGORIUS, *Epistola XXIV. in fine.*

V.

Omnipotentis Dei adesse præsentiam, si hæc observaveritis, scitote, quia scriptum est, ubi fuerint duo &c. Si ergo adesse dignatur ubi duo vel tres fuerint, quanto magis non deerit, ubi plures convenerint Sacerdotes: GREGORIUS *Lib. VII. Epist. III. versus finem.*

Hoc universæ fraternitati vestræ suademus, ut ea quæ Spiritu Sancto dictante, per ora omnium terminata fuerint, per omnes Ecclesias innotescant; ut unusquisque quid observare debeat, sine aliqua excusatione condiscat: *Concilium MATISC. II. Pref. 585. idem C. 15.*

VI.

His ita se habentibus & protestantibus, exultantes in eis, sicut qui invenit spolia multa, divinos Canones amplectabiliter in pectore recondimus, & integram illorum præceptionem ac immobilem tenemus, tam scilicet illorum, qui ab almīs & laudabilissimis Apostolis, Spiritus Sancti tubis, editi sunt, quam eorum, qui à sex sanctis & universalibus Synodis, in expositione hujusmodi Decretorum promulgati sunt, nec non & illorum qui à Sanctis Patribus nostris prolati fuisset probantur: ab uno enim eodemque Spiritu illustrati definierunt quæ expediunt: *Synod. NICÆN. II. Caput primum.*

VII.

Hac intentione confluximus ad locum memoratum, ut fida colloctione, quid nobis in tantis periculis & tribulationibus agendum sit, sollicitè quæreremus; & Sancto Spiritu demonstrante inveniremus, *Epist. IV. Synod. apud Saponarias.* [Hic locus pertinet quoque ad *SECT. de Utilitate. n. 8.*] Frequens generalium Conciliorum celebratio agri Dominici præcipua cultura est, quæ vepres, spinas & tribulos hæresum, errorum & schismatum extirpat, excessus corrigit, deformata reformat, & Vineam Domini ad frugem saluberrimæ fecunditatis adducit; illorum verò neglectus præmissa difseminat, atque fovet. Hæc præteritorum tem-

porum recordatio, & præsentium consideratio antè oculos ponunt: *Concilium CONSTANT. Sessio. 39. Conc. BASIL. Sess. I. n. 3.*

VIII.

Tam ex communi omnium voluntate, quam ex evocatione seu ordinatione gloriosissimi Domini Clodovæi Regis, pro zelo religionis vel orthodoxæ fidei dilectione, in Cabilone &c. ut... interveniente divina inspiratione, de Canonibus significaretur, quòd si fuisset aliquid prætermisum, vel per negligentiam aut ignorantiam vitiatum, in pristinum statum, sicut dudum fuerat à Sanctis Patribus statutum, deberet auxiliante CHRISTO reformari: *Concilium CABIL. pref. Anno 650.*

IX.

Hinc & Decreta præcedentium Patrum ad contentionis jurgium radicibus evellendum ritè Synodalem censuræ fieri conventum, ut illic, de diversitate judiciorum protensa lites, habeant terminum, ubi Spiritus Sanctus universalem coadnaverit cœtum: *Concilium TOLET. VIII. Cap. II. Anno 653.*

X.

Quam ob causam luculentius & magna voce pronuntiare non timeo, quia qui illa, quæ diximus, Sanctorum Patrum statuta, quæ apud nos Canones prætitulantur, sive sit Episcopus, sive Clericus, sive Laicus, non indifferenter receperit, ipse se vincit, nec Catholicam fidem & Apostolicam, nec Sancta vera CHRISTI Evangelia quatuor utiliter & ad effectum suum retinere vel credere: LEO IV. *ad Episcopos Britan. n. 6.*

Ad auctoritatem pertinet *vis obligandi*; idèdque hæc pertinet quod legimus in *Concilio TOLET. Anno 1355. Cap. 1.*

XI.

Ne onerentur culpæ pondere ex transgressione Constitutionum Provincialium CHRISTI fideles, quos divina pietas jugo suavi & onere leviori supponere misericorditer est dignata, sacro approbante Concilio ordinamus, quòd Constitutiones profunt prædecessorum nostrorum, & quæ in futurum condentur, nisi aliter in condendis, fuerit expressè ordinatum, non ad culpam, sed ad pœnam tantum earundem obligent transgressores.

Hinc sequitur Concilium sensisse, ut par est, Canones etiam Conciliorum Provincialium obligare ad culpam, nisi in iis aliud expressum fuerit; cum velit Constitutiones hujus Provinciæ obligare tantum ad pœnam, nisi aliter in illis expressè fuerit ordinatum, eamque legem necessariam judicaverit.

XII.

Etsi in Divinis Præceptis non continetur, quod tales majorum nostrorum Constitutiones jubent; tamen ut nostris majoribus obediamus, saltem in his quæ Legi divinæ non adversantur, disertè Juris divini est: *Concilium MOGUNT. Anno 1549. Cap. 48.*

Sive tradantur scriptis Canonibus, quales Apostoli Spiritu Sancto tribuere non verentur. Visum est, inquit, Spiritui Sancto & nobis: *ibid.*